

PACZUSKI
TAUDUL

PRZEKRÓJ PODATKOWY

29.07.2019 r.

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIS TREŚCI

Kwestia kwalifikacji do odpowiedniego źródła przychodów, przychodu uzyskanego przez wspólników spółki osobowej z wykupu przez fundusz certyfikatów inwestycyjnych od tej spółki, wyrok WSA w Warszawie z 22 lipca 2019 r., sygn. III SA/Wa 1402/19	3
Brak powstania przychodu z neodpłatnych świadczeń w sytuacji wykonywania w spółce zależnej czynności kontrolnych bez wynagrodzenia przez ekspertów, będących pracownikami jej jedyne go akcjonariusza, wyrok NSA z 23 lipca 2019 r., sygn. II FSK 2881/17	3
Określenie momentu powstania obowiązku podatkowego dla usług budowlanych i budowlano-montażowych realizowanych w ramach kontraktów opartych na FIDIC, wyrok NSA z 18 lipca 2019 r., sygn. I FSK 65/16	4
Kwestia opodatkowania podatkiem od nieruchomości farm wiatrowych w świetle przepisów unijnych, wyrok NSA z 16 lipca 2019 r., sygn. II FSK 3290/17	4
Prawo do odliczenia naliczonego podatku VAT od skradzionych w czasie transportu towarów, wyrok WSA w Warszawie z 17 lipca 2019 r., sygn. III SA/WA 143/19	5
Przy kalkulacji kosztów podlegających wyłączeniu z kosztów uzyskania przychodów na mocy art. 15e ustawy CIT nie uwzględnia się kosztów usług niematerialnych poniesionych w ramach działalności strefowej, wyrok WSA we Wrocławiu z 16 lipca 2019 r., sygn. I SA/WR 356/19	5

Kwestia kwalifikacji do odpowiedniego źródła przychodów, przychodu uzyskanego przez wspólników spółki osobowej z wykupu przez fundusz certyfikatów inwestycyjnych od tej spółki, wyrok WSA w Warszawie z 22 lipca 2019 r., sygn. III SA/Wa 1402/19

Kwalifikacja uzyskiwanego przysporzenia majątkowego do odpowiedniego źródła przychodów zależy od rodzaju zdarzenia prawnego, w związku z którym przysporzenie to powstaje. Z uwagi na fakt, że ustawa PIT kwalifikuje uzyskiwane przez podatników przysporzenia majątkowe do różnych źródeł przychodów, także wspólnicy spółki osobowej mogą w związku z prowadzoną w ramach spółki działalnością uzyskiwać przychody z różnych źródeł. Jedynie w przypadku, gdy wspólnicy tej spółki uzyskają wyłącznie przychody z pozarolniczej działalności gospodarczej, w rozumieniu art. 5a pkt 6 ustawy PIT (a więc tylko przychody, których ustawa nie kwalifikuje do innego źródła przychodów), uzyskany przychód z tytułu wykupu certyfikatów inwestycyjnych uznaje się za przychody ze źródła przychodów, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 3 ustawy PIT, tj. przychód z pozarolniczej działalności gospodarczej.

Natomiast w sytuacji, gdy spółka osobowa dokonuje czynności prawnych lub zdarzeń gospodarczych w wyniku, których uzyskany przychód (dochód) przepisy ustawy PIT kwalifikują do odrębnego niż pozarolnicza działalność gospodarcza źródła przychodów (co ma miejsce w przedmiotowej sprawie - kapitały pieniężne) wówczas nie można uznać, że osoba fizyczna będąca wspólnikiem takiej spółki z tytułu wykupu certyfikatów inwestycyjnych posiadanych przez tę spółkę uzyskuje przychody (dochody) z pozarolniczej działalności gospodarczej.

W powyższym przypadku, należy dokonać różniczenia źródeł przychodów, na co wskazuje art. 10 ust. 1 ustawy PIT. W konsekwencji, trudno jest przyjąć, aby art. 5b ust. 2 ustawy PIT stanowił wyjątek od art. 10 ust. 1 ustawy PIT. Okoliczność, w której spółka osobowa posiadająca certyfikaty inwestycyjne mające być przedmiotem wykupu przez fundusz inwestycyjny, nie jest podatnikiem podatku dochodowego od osób fizycznych a fundusz nie dysponuje

informacją, w jakiej proporcji wspólnicy spółki osobowej posiadają prawa do udziału w zysku tej spółki, nie zwalnia funduszu inwestycyjnego zamkniętego z obowiązków płatnika z tytułu wykupu od spółki osobowej certyfikatów inwestycyjnych funduszu. Działa wówczas domniemanie prawne z art. 8 ust. 1 zdanie drugie ustawy PIT.

Brak powstania przychodu z nieodpłatnych świadczeń w sytuacji wykonywania w spółce zależnej czynności kontrolnych bez wynagrodzenia przez ekspertów, będących pracownikami jej jedyne go akcjonariusza, wyrok NSA z 23 lipca 2019 r., sygn. II FSK 2881/17

W analizowanej sprawie ze stanu faktycznego wynika, że akcjonariusz tworząc spółkę, przyjął, że w spółce nie będzie zatrudniany personel, który posiada odpowiednie kwalifikacje do wykonywania ekspertyz potrzebnych do kontrolowania bieżącego funkcjonowania spółki i działalności ekonomicznej. Zgodnie z przyjętym rozwiązaniem uznano, że za każdym razem, kiedy pojawi się taka konieczność, ekspertów będzie się powoływać spośród pracowników akcjonariusza. Ten model ewidentnie wynika z tego, że akcjonariusz dążył w wyniku takich działań do uzyskania większej kontroli nad spółką i uzyskiwania na bieżąco informacji o warunkach funkcjonowania i ewentualnych zagrożeniach ekonomicznych tego funkcjonowania. Nie budzi wątpliwości, że w wyniku przyjęcia takiego modelu, akcjonariusz odnosił bezpośrednią korzyść z właściwego funkcjonowania spółki, bądź to w formie dywidendy, a w przypadku gdyby dywidenda nie była wypłacana - z przyrostu majątku tej spółki. W związku z tym, należy uznać, że te czynności nie miały całkowicie nieodpłatnego charakteru, one były podyktowane dążeniem do uzyskania korzyści z funkcjonowania spółki.

Mając na uwadze tę okoliczność, oraz to, że te usługi na gruncie tej właśnie sprawy dotyczyły nadzoru właściciela nad spółką zależną, należy uznać, że właśnie w tym wąskim zakresie tak określonych usług wykonywanych nieodpłatnie przez akcjonariusza na rzecz spółki zależnej, przychód z nieodpłatnego świadczenia nie powstawał.

Określenie momentu powstania obowiązku podatkowego dla usług budowlanych i budowlano-montażowych realizowanych w ramach kontraktów opartych na FIDIC, wyrok NSA z 18 lipca 2019 r., sygn. I FSK 65/16

1) W świetle wyroku TSUE z dnia 2 maja 2019 r. w sprawie C-224/18 (Budimex S.A. z siedzibą w Warszawie) protokół odbioru może stanowić podstawę do przesunięcia momentu powstania obowiązku podatkowego, tylko w sytuacji gdy spełnia określone warunki:

- formalność odbioru musi wynikać z określonych uregulowań umownych;
- określone uregulowania umowne muszą wiązać się z ostatecznym wykonaniem kontraktu;
- musi to znajdować swoje odzwierciedlenie w praktyce gospodarczej, w której zachodzi badana okoliczność;
- musi być to moment, w którym ustala się wysokość świadczenia wzajemnego.

2) W sytuacji, gdy usługi budowlane i budowlano-montażowe realizowane są w oparciu o FIDIC obowiązek podatkowy z tego tytułu powstaje w momencie akceptacji wykonania robót budowlanych w formie świadectwa wykonania wynikającej z postanowień umownych.

Kwestia opodatkowania podatkiem od nieruchomości farm wiatrowych w świetle przepisów unijnych, wyrok NSA z 16 lipca 2019 r., sygn. II FSK 3290/17

1) Na podstawie polskich przepisów (ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, ustawy Prawo budowlane) należy rekonstrukcję podstawy opodatkowania farmy wiatrowej przeprowadzić w ten sposób, że oprócz części związanych z fundamentem i wieżą, również elementy techniczne wchodzi w skład budowli, która podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.

2) Dokonując oceny zarzutów naruszenia przepisów TFUE, w szczególności art. 107 w zw. z art. 108 ust. 3, należy rozstrzygnąć, czy rynkiem porównywalnym jest rynek wszystkich producentów energii, ewentualnie rynek producentów energii odnawialnej, czy też wyłącznie rynek producentów energii wiatrowej. Przyjąć należy, że tym rynkiem porównywalnym, który wyznacza zasady opodatkowania, musi być wyłącznie rynek producentów energii wiatrowych, a nie rynek wszystkich producentów energii czy też rynek producentów energii ze źródeł odnawialnych.

Wynika to z tego, że w polskich przepisach, dotyczących podatku od nieruchomości, często bardzo kazuistycznie formułowane są zalecenia dotyczące identyfikowania budowli. Zatem, odtworzenie podstawy opodatkowania i określenie co jest budowlą podlegającą opodatkowaniu, wymaga szczegółowych odniesień związanych z konstrukcją danej budowli. Należy zauważyć, że zupełnie inna jest konstrukcja budowli w przypadku rynku energii konwencjonalnej (węgla kamiennego czy brunatnego) oraz zupełnie inna, jeżeli chodzi o budowę farm fotowoltaicznych.

W związku z powyższym, również ta najbliższa do porównywania farma fotowoltaiczna, nie jest jednak tym porównywalnym rynkiem producentów energii, który z uwagi na wykorzystywaną technikę produkcji prądu, jak również wykorzystywane budowle do przetwarzania i produkcji tego prądu jest w jakiś sposób zbliżony czy identyczny, ponieważ tego wymagałoby porównanie i przeprowadzenie testu, na który wielokrotnie wskazywał TSUE. Dlatego, nie można wyjść z założenia, że pomoc publiczna ma być postrzegana przez rynek wszystkich producentów energii elektrycznej. Ponadto, podatek od nieruchomości nie jest w żaden sposób harmonizowany na poziomie UE, dlatego też znalezienie wspólnego mianownika co do tego rodzaju produkcji energii czy zasad, które obowiązywałyby powszechnie na terenie UE jest niemożliwe.

Prawo do odliczenia naliczonego podatku VAT od skradzionych w czasie transportu towarów, wyrok WSA w Warszawie z 17 lipca 2019 r., sygn. III SA/WA 143/19

W analizowanej sprawie, w ramach opisanych we wniosku transakcji ze spółką, LGHQ działa w charakterze podatnika VAT. LGHQ nabywała od spółki towary w celu ich wykorzystania w prowadzonej działalności gospodarczej (odsprzedaż towarów na rzecz spółek z grupy LG). LGHQ jest również podatnikiem VAT czynnym zarejestrowanym na potrzeby podatku od wartości dodanej w Holandii oraz w Polsce.

Organ podzielił pogląd spółki, że w przypadku kradzieży, nie dochodzi do WDT na rzecz LGHQ, ale do krajowej dostawy opodatkowanej właściwą stawką VAT. Organ potwierdził również, że zmiana okoliczności, skutkująca brakiem wywozu towarów z terytorium Polski, skutkuje zmianą kwalifikacji transakcji po stronie spółki. Wskazać należy, że w przypadku wystąpienia kradzieży, LGHQ nie ma możliwości rozpoznania wewnątrzspółnotowego nabycia oraz sprzedaży towarów poza terytorium kraju.

Transakcja realizuje się na terytorium Polski. Tym samym rozliczając przedmiotowe nabycie na gruncie VAT, LGHQ działa w charakterze polskiego podatnika VAT, będąc zarejestrowanym, czynnym podatnikiem VAT w Polsce, prowadzącym na terytorium Polski opodatkowaną VAT działalność. Tym samym stanowisko organu, zgodnie z którym odsprzedaż towarów przez LGHQ do LG EU poza Polską nie mieści się w katalogu czynności opodatkowanych i w związku z tym nie ma możliwości odliczenia VAT od nabycia tych towarów przez LGHQ jest nieprawidłowe, bowiem sytuacji kradzieży towarów w Polsce nie można rozpatrywać jako drugiej transakcji opodatkowanej poza Polską, do której nie może z obiektywnych przyczyn dojść.

Organ niezasadnie zatem wskazał na bezpośredni związek nabycia skradzionych towa-

rów ze sprzedażą opodatkowaną poza Polską, do której w wyniku kradzieży towaru nie dochodzi, jest ona po prostu niewykonalna. Podsumowując, jeżeli dochodzi do kradzieży towaru w trakcie transportu, które to zdarzenie ma charakter losowy, na którego wystąpienie nabywca (LGHQ) nie ma wpływu, to prawo do odliczenia podatku VAT po stronie nabywcy nie może zostać ograniczone. Naruśzałoby to bowiem zasadę neutralności VAT.

Przy kalkulacji kosztów podlegających wyłączeniu z kosztów uzyskania przychodów na mocy art. 15e ustawy CIT nie uwzględnia się kosztów usług niematerialnych poniesionych w ramach działalności strefowej, wyrok WSA we Wrocławiu z 16 lipca 2019 r., sygn. I SA/WR 356/19

Przy kalkulacji kosztów usług niematerialnych, należności i opłat licencyjnych podlegających wyłączeniu z kosztów uzyskania przychodów na mocy art. 15e ustawy CIT nie uwzględnia się kosztów usług niematerialnych poniesionych w ramach działalności strefowej (zwolnionej z opodatkowania).

Przy obliczeniu dochodu podlegającego opodatkowaniu nie uwzględnia się bowiem dochodów uzyskiwanych w ramach działalności prowadzonej w SSE, co wynika bezpośrednio z art. 7 ust. 3, a do odpowiedniego stosowania tego przepisu zobowiązuje art. 15e ust. 4 ustawy CIT.

Wychodząc również z założenia zasady racjonalnego ustawodawcy stwierdzić należy, że skoro sam ustawodawca w art. 15e ust. 4 ustawy CIT nakazał odpowiednie stosowanie przepisu art. 7 ust. 3, to uczynił to w konkretnym celu. W przeciwnym razie odesłanie do odpowiedniego stosowania przepisu byłoby pozbawione jakiegokolwiek celu. Co więcej, trzeba zwrócić uwagę, że przepisy art. 15e ustawy CIT są związane z działaniami państwa zapobiegającymi agresywnej optymalizacji podatkowej, a więc przepis ma dotyczyć działalności opodatkowanej, a nie działalności zwolnionej.

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

- Kwestia zaliczenia do kosztów uzyskania przychodu należności, której nieściągalność została uprawdopodobniona wskutek wszczęcia postępowania upadłościowego i co do której toczy się postępowanie przed sądem cywilnym**, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 10 lipca 2019 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.160.2019.1.AW 7
- Przesłanki zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów odpisów aktualizujących wartość wierzytelności przysługującej wobec zagranicznego dłużnika**, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 9 lipca 2019 r., sygn. 0115-KDIT3.4011.234.2019.1.MR 8
- Stawka VAT w wysokości 8% dla czynności najmu lokalu mieszkalnego w celu krótkotrwałego zakwaterowania świadczonej za pośrednictwem pośrednika**, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 3 lipca 2019 r., sygn. 0114-KDIP1-1.4012.209.2019.2.MMA 9
- Prawo do odliczenia podatku naliczonego w związku z realizacją inwestycji w oparciu o prewspółczynnik gminnego zakładu komunalnego**, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 11 lipca 2019 r., sygn. 0115-KDIT1-2.4012.280.2019.1.AP 9
- Stawka VAT dla usługi pośrednictwa przy sprzedaży usług turystycznych**, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 9 lipca 2019 r., sygn. 0115-KDIT1-2.4012.236.2019.2.RS 10

Kwestia zaliczenia do kosztów uzyskania przychodu należności, której nieściągalność została uprawdopodobniona wskutek wszczęcia postępowania upadłościowego i co do której toczy się postępowanie przed sądem cywilnym, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 10 lipca 2019 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.160.2019.1.AW

Z przedstawionego stanu faktycznego nie wynikało, by postanowienia dotyczące umorzenia 60% należności spółki i zasądzenia na jej rzecz spłaty 40% należności były zaskarżone, zatem zakończenie postępowania upadłościowego zakończyło również istnienie tej przesłanki, która leżała u podstaw utworzenia odpisu aktualizującego.

Stosownie do art. 16 ust. 2a pkt 1 ustawy CIT nieściągalność wierzytelności została przez spółkę uznana za uprawdopodobnioną wskutek ogłoszenia upadłości kontrahenta z możliwością zawarcia układu w 2012 r. Zatem, wydarzenie z 2012 r. zainicjowało uprawdopodobnienie nieściągalności wierzytelności i w efekcie utworzenie na nią odpisu aktualizującego. Wydarzenie to zostało jednak zakończone w 2018 r. postanowieniem sądu o zakończeniu postępowania upadłościowego z możliwością zawarcia układu – w konsekwencji, ustała przesłanka pozwalająca na pozostawienie w kosztach podatkowych ww. odpisu aktualizującego dotyczącego należno-

ści zgłoszonej w zakończonym postępowaniu upadłościowym.

Konsekwentnie – zakończenie postępowania upadłościowego z możliwością zawarcia układu, które uprzednio uprawdopodobniało nieściągalność należności i stanowiło przesłankę do zaliczenia odpisu aktualizującego do podatkowych kosztów uzyskania przychodu, skutkuje koniecznością rozpoznania przychodu na podstawie art. 12 ust. 1 pkt 4e ustawy CIT, ponieważ przesłanka uprawdopodobnienia nieściągalności należności, na którą został utworzony odpis aktualizujący, ustała z chwilą zakończenia postępowania upadłościowego.

W związku z powyższym, nie można uznać, by nastąpiła „modyfikacja” sposobu uprawdopodobnienia nieściągalności należności. Zakończenie postępowania upadłościowego kończy bowiem w tym samym momencie także byt prawny przesłanki stanowiącej o utworzeniu odpisu aktualizującego leżącej u podstaw jego utworzenia. Zatem, wraz z zakończeniem postępowania upadłościowego zakończyło się również uprawdopodobnienie nieściągalności.

Wobec powyższego, jeśli uprawdopodobnienie nieściągalności należności jest zakończone ponieważ ustała przyczyna, dla której dokonano odpisu aktualizującego, to zaistniała podstawa do rozpoznania przychodu na podstawie art. 12 ust. 1 pkt 4e ustawy CIT.

Przesłanki zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów odpisów aktualizujących wartość wierzytelności przysługującej wobec zagranicznego dłużnika, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 9 lipca 2019 r., sygn. 0115-KDIT3.4011.234.2019.1.MR

W przypadku, gdy dłużnik jest podmiotem zagranicznym, za uprawdopodobnioną, w stopniu umożliwiającym zaliczenie odpisu aktualizującego do kosztów uzyskania przychodu, należy uznać należność od takiego dłużnika, także w przypadku, gdy zostało otwarte postępowanie restrukturyzacyjne na podstawie przepisów państwa (Litwy), którego ustawodawstwu dłużnik ten podlega, przez organ upoważniony (sąd) na podstawie przepisów tego państwa.

W konsekwencji, w przypadku otwarcia postępowania restrukturyzacyjnego, przez upoważniony zagraniczny organ (sąd), nieściągalność wierzytelności od takiego kontrahenta należy uznać za uprawdopodobnioną. Przepis nie zawiera również określenia jakimi dokumentami należy uprawdopodobnić nieściągalność wierzytelności, zatem dopuszczalne jest dokumentowanie uprawdopodobnienia nieściągalności wierzytelności również dokumentami innych niż polskich organów, pod warunkiem, że wywołują one takie skutki prawne, jakie rodzą na gruncie prawa polskiego. Przy czym,

w rozstrzygnięciu sprawy istotna jest ocena skutków prawnych danej czynności sądowej (danego orzeczenia), nie zaś wyłącznie jego przypisana w ustawie forma.

W sytuacji, gdy wydawane jest orzeczenie sądu innego państwa, należy oceniać jego skutki prawne, a nie ograniczać się wyłącznie do formy i nazwy wydanego postanowienia, wyroku itp. Jeżeli zatem, skutki prawne wydanego przez sąd litewski postanowienia są dla wierzyciela identyczne, jak skutki postanowienia wydawanego na gruncie polskiego prawa, przez sąd polski, to należy uznać, że takie postanowienie sądu litewskiego (mając na względzie jego cel i wywoływane skutki prawne) stanowi podstawę do uprawdopodobnienia nieściągalności wierzytelności.

Zatem, nieściągalność wskazanej we wniosku wierzytelności należy uznać za uprawdopodobnioną w rozumieniu art. 23 ust. 3 ustawy PIT, bowiem wobec kontrahenta z Litwy zostało otwarte postępowanie restrukturyzacyjne zgodnie z litewską ustawą o restrukturyzacji przedsiębiorstw. W konsekwencji, dla wspólników spółki jawnej, odpis aktualizujący wartość ww. należności może stanowić – z uwzględnieniem art. 35b ust. 1 ustawy o rachunkowości oraz art. 23 ust. 1 pkt 17 ustawy PIT – koszt podatkowy proporcjonalnie do ich prawa do udziału w zysku tej spółki.

Stawka VAT w wysokości 8% dla czynności najmu lokalu mieszkalnego w celu krótkotrwałego zakwaterowania świadczonej za pośrednictwem pośrednika, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 3 lipca 2019 r., sygn. 0114-KDIP1-1.4012.209.2019.2.MMA

W niniejszej sprawie znajdzie zastosowanie regulacja wynikająca z art. 8 ust. 2a ustawy VAT. Czynności wykonywane przez pośrednika na podstawie umowy w celu krótkotrwałego zakwaterowania, prowadzą do wykonania usługi głównej, nie zmieniając przedmiotu czynności głównej jaką jest usługa najmu krótkoterminowego.

Lokal został przekazany pośrednikowi w konkretnym celu - wynajmu dla turystów, a pośrednik jest tylko wykonawcą tego zadania, natomiast z treści umowy pośrednictwa wynika, że pośrednik działa każdorazowo z upoważnienia i na rzecz wnioskodawcy, w zakresie uregulowanym w umowie.

W świetle okoliczności sprawy, w szczególności zaklasyfikowania przez wnioskodawcę świadczonych usług do grupowania PKWiU 55.2 „usługi obiektów noclegowych turystycznych i miejsc krótkotrwałego zakwaterowania” należy stwierdzić, że tak zaklasyfikowane usługi powinny być opodatkowane

stawką VAT w wysokości 8%, zgodnie z art. 41 ust. 2 w zw. z art. 146aa ust. 1 pkt 2 oraz poz. 163 załącznika nr 3 do ustawy VAT.

Prawo do odliczenia podatku naliczonego w związku z realizacją inwestycji w oparciu o prewspółczynnik gminnego zakładu komunalnego, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 11 lipca 2019 r., sygn. 0115-KDIT1-2.4012.280.2019.1.AP

Jeżeli gmina, tj. urząd miejski (jednostka budżetowa) ponosi wydatki inwestycyjne dotyczące inwestycji, którą następnie przekazuje zakładowi budżetowemu, który z kolei będzie przedmiotową inwestycję wykorzystywał do swojej działalności, to przy odliczeniu podatku naliczonego VAT, gmina powinna zastosować prewspółczynnik właściwy dla zakładu budżetowego faktycznie wykorzystującego zakupione towary i usługi.

Zatem, gmina posiada prawo do odliczenia podatku naliczonego od wydatków inwestycyjnych ponoszonych przez gminę w ramach planu finansowego jednostki budżetowej, tj. urzędu miejskiego na realizację inwestycji przy zastosowaniu prewspółczynnika właściwego dla zakładu budżetowego, tj. gminnego zakładu komunalnego.

Stawka VAT dla usługi pośrednictwa przy sprzedaży usług turystycznych, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 9 lipca 2019 r., sygn. 0115-KDIT1-2.4012.236.2019.2.RS

1) W związku z faktem, że usługi pośrednictwa wnioskodawca będzie wykonywał na rzecz touroperatorów, a więc podatników w rozumieniu art. 28a ustawy VAT, posiadających siedziby działalności gospodarczej na terytorium Polski, ich miejscem świadczenia i opodatkowania – zgodnie z art. 28b ust. 1 ustawy VAT – będzie terytorium Polski. Do ww. usług pośrednictwa (świadczonych przez wnioskodawcę w imieniu i na rzecz touroperatorów) zastosowanie znajdzie stawka podatku w wysokości 0%, na podstawie § 6 ust. 1 pkt 7 rozporządzenia MF z dnia 23 grudnia 2013 r. w sprawie towarów i usług, dla których obniża się stawkę podatku od towarów i usług, oraz warunków stosowania stawek obniżonych, tylko w odniesieniu dla tych usług turystyki, które będą faktycznie wykonywane poza terytorium UE, a więc gdy usługi turystyki będą wykonywane w tych krajach, które nie wchodzi w skład terytorium UE zdefiniowanego w art. 2 pkt 3 ustawy VAT. Natomiast w przypadku, gdy usługi turystyki będą wykonywane na terytorium UE usługi pośrednictwa nie będą korzystały z ww. preferencji i będą opodatkowane 23% stawką podatku zgodnie z art. 41 ust. 1 oraz art. 146aa ust. 1 pkt 1 ustawy VAT.

2) W sytuacji, gdy usługa turystyki, w sprzedaży której pośredniczy wnioskodawca, będzie wykonywana zarówno na terytorium UE, jak i poza

nią, ww. usługa pośrednictwa tylko w części, w której dotyczy ona usług turystyki wykonywanej poza terytorium UE będzie opodatkowana 0% stawką podatku zaś w pozostałej części 23% stawką podatku.

3) W przypadku umów, w których stawka prowizji określona została jako kwota netto + 23% VAT należy uznać, że wnioskodawca nie będzie mógł zastosować 0% stawki podatku do dotychczasowej wartości netto z pierwotnej faktury, gdyż zapłatą za świadczoną usługę była wówczas cała kwota (wartość netto + 23% VAT) tym bardziej, że w dalszych postanowieniach umów tego typu wskazywana jest wprost całkowita kwota prowizji zawierająca ww. podatek.

4) W przypadku umów, gdzie stawka prowizji określona jest bez podania, czy jest to stawka netto czy brutto bądź gdzie stawka prowizji określona jest wprost jako kwota brutto wskazać należy, że niezależnie od stawki podatku, jaką powinny być opodatkowane usługi wnioskodawcy, płacone na jego rzecz wynagrodzenie w związku z tak zawartymi umowami obejmuje całą należność, łącznie z podatkiem mieszczącym się w ustalonej zapłacie za wykonane usługi.

Zatem, w przypadku świadczenia usług pośrednictwa dotyczących sprzedaży usług turystyki realizowanych w całości poza terytorium UE prawidłowe będzie wystawienie przez wnioskodawcę – zgodnie z art. 106j ust. 1 pkt 5 ustawy VAT – faktury korygującej, w której stawka podatku wynosić będzie 0%, przy czym podatek należny powinien zostać skorygowany metodą „w stu”.

PACZUSKI
TAUDUL

KONTAKT

PIOTR KORSZLA
tel. +48 509 802 418
piotr.korszla@ptpodatki.pl

MACIEJ GROCHULSKI
tel. +48 501 012 085
maciej.grochulski@ptpodatki.pl

WARSZAWA

ul. Giełdowa 7/9, 01-211 Warszawa
tel. 22 205 22 00, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

KATOWICE

ul. Jesionowa 22, 40-158 Katowice
tel. 32 732 33 45, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl